

St-159/2014

TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU
ZA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
U
ZAGREBU

VJEROVNIK: **VICTA D.O.O.**, OIB: 63467075102, Makarska 26, 21000 Split
GOLD STARS j.d.o.o., OIB: 02444721973, Put Sirobuje 51/A
zastupani po punomoćniku Jeri Matiću, odvjetniku u
Zajedničkom odvjetničkom uredu Matić i Poljak, sa sjedištem
ureda u Miramarska 24/6 , Zagreb i s Pisarnicom u Splitu,
Makarska 28

PRIJEDLOG
ZA
DOPUŠTENJE REVIZIJE

Pravodobno se podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv
rješenja Visokog trgovačkog suda RH od 27. svibnja 2020.g. broj PŽ-1978/2020-
3 u gore citiranom predmetu pobijajući isto u cijelosti zbog

*bitne povrede odredaba parničnog postupka,
pogrešne primjene materijalnog prava*

a sve iz slijedećih

razloga

Pobijanim rješenjem drugostupanjski sud je potvrdio odluku
prvostupanjskog suda koja glasi;

*Žalba vjerovnika VICTA d.o.o. Split, Makarska 26, OIB: 63467075102 i GOLD STARD
j.d.o.o. Split, Put Sirobuje 51A, OIB: 02444721973, zastupani po punomoćniku Jeri*

Matić, , odvjetniku u Splitu, izjavljena protiv rješenja o dosudi nekretnina br. 1.St-159/2014- 572 od 22. travnja 2020. godine, kupcu ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 18846383988, odbacuje se kao nedopuštena.

Pobijano rješenje nije osnovano.

I Prvostupanjski sud je dana 14. veljače 2018. godine donio rješenje kojim se odbacuje žalba stečajnog vjerovnika na rješenje o dosudi , koju je potvrdio drugostupanjski sud .

Odredbom članka 18. Ustava Republike Hrvatske propisano je da se jamči pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvostupanjskog suda pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom i to pravo može biti **iznimno isključeno u slučajevima određenim zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita.**

Kod donošenja ove nezakonite odluke kojim sud odbacuje žalbu vjerovnika sud se vodio odredbom čl. 105. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17-dalje OZ), **kojom je propisano kako stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi nekretnine kao i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.**

Sukladno tome sud očito smatra, iako o tome ne piše ništa u obrazloženju, kako žalitelj koji nije sudjelovao u elektroničkoj javnoj dražbi u kojoj nije razlučni vjerovnik na predmetnoj nekretnini koja se prodaje, **nema pravnog interesa** pobijati rješenje o dosudi nekretnine koja se prodavala u stečajnom postupku, te da očito sukladno tome, vjerojatno po mišljenju suda koje također ne iznosi u pobijanom rješenju, žalitelji kao stečajni vjerovnik stečajnog dužnika može ostvarivati svoje pravo kao stečajni vjerovnik na stečajnoj masi stečajnog dužnika.

U prvom redu se ističe kako je prvostupanjski sud rješenje o dosudi očito svojom omaškom nazvao samo rješenje o dosudi , iako isto po svojoj izreci sadrži i elemente rješenja o namirenju, što je potvrdio i

drugostupanjski sud u dijelu obrazloženja gdje uazuje da je rješenje prvostupanjskog suda nezakonito u dijelu gdje je odlučeno o namirenju.

Naime, sud je točkom III izreke odlučio;

III. Kupac ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 18846383988, oslobađa se polaganja kupovnine jer kao razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje svoje tražbine iz iste kupovnine koja je manja od tražbine kupca.

kod čega je evidentno da je sud kod donošenja rješenja o dosudi protiv kojeg su žalitelji istakli, po sudu „nedopuštenu žalbu“ primijenio odredbu stavka 4, članka 125 Ovršnog zakona kojom je propisano;

(4) U slučaju iz članka 107. ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovina veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 103. stavka 6.

te je sukladno tome, onemogućio žalitelje koji polažu pravo na namirenje iz kupovnine, da pravomoćnošću rješenja o dosudi, dalje problematiziraju činjenicu **da je sud tvrtku Adriatic assets d.o.o. oslobodio plaćanja kupoprodajne cijene, te da sukladno tome niti ne može doći do potencijalnog namirenja žalitelja i ostalih stečajnih vjerovnika.**

Žalitelji sukladno stavku 5, članka 125 Ovršnog zakona kojim je propisano;

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

imaju pravo na izjavljivanje žalbe po toj osnovi jer polažu pravo na namirenje iz kupovnine.

Odbacujući žaliteljima izjavljenu žalbu protiv rješenja o dosudi, **sud onemogućava žalitelje** da eventualno kasnijom „dopuštenom“ žalbom na rješenje o namirenju, potencijalno ostvare pravo na namirenje, budući će tvrtka Adriatic assets doo, temeljem pravomoćnog rješenja o dosudi postati vlasnikom predmetne nekretnine bez obveze isplaćivanja kupoprodajne cijene, u kojem slučaju je **sud onemogućio ostvarenje pravnog interesa žalitelja na namirenje iz prodaje predmetne nekretnine, radi čega i vodi parnične postupke.**

U kontekstu prethodnog, **žalitelji nemaju druge mogućnosti zaštite svojeg prava** nego ovom „nedopuštenom žalbom“, budući su već obavijestili sud da su pokrenuli parnicu kojom utvrđuju ništetnost upisanog založnog prava, no sud je donošenjem rješenja o dosudi s klauzulom oslobođenja od plaćanja kupovnine te kasnijim odbacivanjem žalbe, onemogućio žalitelje u ostvarenju njihova interesa na namirenje iz predmetne nekretnine ukoliko se razlučno pravo utvrdi ništetnim.

Kako sud supsidijarno primjenjuje Ovršni zakon tako je tumačenjem odredbe stavka 7, članka 125 Ovršnog zakona kojom je propisano;

(7) Ako ovršenik do završetka ročišta iz stavka 1. ovoga članka podnese dokaz da je podnio tužbu kojom osporava postojanje ili visinu sporedne tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja, sud će pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzeti u obzir samo nesporni dio tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja.

obzirom na utvrđenje ništetnosti razlučnog prava, mogao donijeti jedino rješenje o dosudi kojim će obvezati tvrtku Adriatic assets doo na plaćanje kupovnine obzirom na osporeno razlučno pravo, ili kako su to predlagali vjerovnici odgoditi prodaju ili donošenje rješenja o dosudi dok se pravomoćno ne okončaju parnice za utvrđenje ništetnosti razlučnog prava.

PRAVNI INTERES ŽALITELJA ZA PODNOŠENJE ŽALBE I SUPSIDIJARNOST PRIMJENE ODREDBI OVRŠNOG ZAKONA

U stečajnom postupku ne može voditi paralelno (inkorporirano) nikakav ovršni postupak kao druga i posebna vrsta izvanparničnog postupka, ali je u stečajnom postupku moguće kada su za to ispunjene pretpostavke kao npr. kod unovčenja predmeta po čl. 164. st. 1. SZ-a, a uz

odgovarajućuprimjenu“ odredaba propisa o ovrsi, ali nije propisano dokle seže ta odgovarajuća primjena Ovršnog zakona.

Trgovački sud u Splitu je u postupku stečaja St-159/2014 rješenjem od odlučio da se određuje prodaja u stečajnom postupku predmetne nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, uz odgovarajuću primjenu odredaba Ovršnog zakona, a sudionici/stranke tog stečajnog postupka su žalitelji.

U ovom slučaju prodajom i dosudom imovine stečajnog dužnika tvrtki Adriatic assets d.o.o. zapravo se odlučuje o pravu žalitelja, stečajnih vjerovnika, koji za slučaj da se navedenim parnicama utvrdi ništetnost upisanog zalogu na ime tvrtke Adriatic assets doo, nekretnina iz koje bi se za sad namirivao isključivo tvrtke Adriatic assets d.o.o., služila bi za namirenje svih vjerovnika.

Prvostupanjski sud se morao voditi time, a sada VTS RH ostaje za ocjenu da li stečajni vjerovnici, ovdje žalitelji, imaju pravni interes za sudjelovanje u postupku.

Naravno, pod pojmom pravnog interesa ne može se priznati opći interes svih subjekata prava da sudovi postupaju zakonito, već konkretan interes koji je elaboriran ovom žalbom kod čega ne može opstati odluka prvostupanjskog suda o odbacivanju žalbe, **jer se ishod rješenja o dosudi izravno odražava na pravom zaštićeni imovinski interes konkretnih žalitelja ali i ostalih stečajnih vjerovnika.**

Konkretni pravom zaštićeni interes koji je povrijeđen donošenjem odluke kojom se utvrđuje tko je najbolji ponuditelj u postupku dražbe i oslobođanjem istog od kupovnine iz osnova upisanog razlučnog prava, **je interes žalitelja da po uspjehu tužbe za ništetnost razlučnog prava na konkretnoj nekretnini koju je pokrenuo protiv tvrtke Adriatic assets d.o.o. i drugih, kao stečajni vjerovnici, ostvare pravo na namirenje iz kupovnine.**

Prema važećoj sudskoj praksi, i to konkretno Visokog trgovačkog suda RH u predmetu VTSRH PŽ 6207/2006-4 **sud mora utvrditi prethodno navedene okolnosti, tj pravni interes žalitelja, ili kao stranke stečajnog postupka St-159/2014 unutar kojeg se obavlja prodaja ili kao sudionika postupka prodaje nekretnine koji se vrši također unutar stečajnog postupka.**

Kako je Ovršnim zakonom, koji se supsidijarno primjenjuje u stečajnom postupku propisano da žalbu na rješenje protiv rješenja o dosudi mogu istaknuti stranke, od suda se traži da uzimajući u obzir da se prodaja ne

vrši u ovršnom postupku u kojem žalitelji nisu stranke , već u stečajnom postupku u kojem su žalitelji stranke ima dopustiti podnošenje žalbe.

Ukoliko bi za sud bilo sporno da su žalitelji stranke stečajnog postupka, i ukoliko se postupak prodaje unutar stečajnog postupka smatra zasebnim postupkom unutar stečaja(što nije nigdje propisano), onda je sud trebao voditi računa o pravnom interesu žalitelja kao vjerovnika koji na drugi način ne mogu ostvariti svoje pravo ili tumačiti status žalitelja kao sudionika u postupku prodaje, te da sukladno tome ima pravo na izjavljivanje žalbe na rješenje o dosudi.

POSEBNO POGLAVLJE U KOJEM SE IZNOSE ČINJENICE RADI KOJIH SU ŽALITELJI PODNIJELI ŽALBU NA RJEŠENJE O DOSUDI

I Naslovljeni sud je odredio da se kupac Adriatic assets d.o.o. oslobađa se polaganja kupovnine jer kao razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje svoje tražbine iz kupovnine koja je manja od tražbine kupca.

Sud se kod oslobođenja od polaganja kupovnine očito vodio odredbom članka 107.Ovršnog zakona kojom je propisano;

(1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

(2) Ako kupovina iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak 113.).

(4) Sud može odlučiti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju.

(5) O oslobođenju kupca od polaganja kupovnine prema odredbama stavaka 1. do 4. ovoga članka sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca podnesenog sudu najkasnije do završetka elektroničke javne dražbe, u rješenju o dosudi.

pa je u obrazloženju na stranici 6 pobijanog rješenja naveo;

Kako je kupac ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 18846383988, na temelju Ugovora o ustupu i prijenosu tražbina od 15. prosinca 2016., ovjerenog kod javnog bilježnika Nikole Tadić iz Zagreba, broj: OV-6563/2016. stekao svojstvo razlučnog vjerovnik čija tražbina iz ovršne isprave za koju je upisano razlučno prava u ukupnom iznosu od 8.500.000,00 EUR, dakle, da je veće od iznosa kupovnine od 17.345.000,00 kn, isti je na temelju odredbe članka 107 OZ-a oslobođen od polaganja kupovnine, time da kupac podmiri određene mu troškove stečajnog postupka koji terete predmetne nekretnine.

Međutim, u smislu odredbe članka 107 Ovršnog zakona, koju sud ne citira, ali je u kontekstu odluke očito koristi, **kupac nije jedini vjerovnik stečajnog dužnika, dok je njegovo pravo prvenstvenog namirenja kroz razlučno pravo osporeno, tj predmetom je tužbe za utvrđenje ništetnosti.**

Posebno je zanimljivo kako sud uopće ne spominje parnicu P-687/2018 u kontekstu utvrđenja ništetnosti upisanog razlučnog prava tvrtke Adriatic assets doo, niti parnicu koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, kao da ista ne postoji, kod čega je jasno da stečajni sudac namjerno ignorira istu, bez ikakve brige za potencijalnu štetu stečajnoj masi i ostalim stečajnim vjerovnicima.

POSEBNE OKOLNOSTI ODLUČNE ZA PRIHVAĆANJE REVIZIJE U RAZMATRANJE

VTs u obrazloženju odluke koji se potvrđuje odbacivanje žalbe vjerovnika navodi;

U ovoj pravnoj stvari **nekretnina je prodana na dražbi na kojoj žalitelji nisu sudjelovali kao ponuditelji, pa nemaju pravo na žalbu prema odredbi stavka 2. članka 105. Ovršnog zakona. Žalitelji nisu ni stranke postupka prodaje nekretnine da bi imali pravo izjaviti žalbu protiv rješenja o dosudi.** Izraz „stranka“ prema odredbi članka 2. Ovršnog zakona označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja. Ovrhovoditelj je, pak osoba koja je pokrenula postupak radi ovrhe neke tražbine te osoba u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti, dok je ovršenik osoba protiv koje se tražbina ostvaruje. S obzirom na to da se ovaj postupak vodi radi prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, pokreće ga i vodi stečajni sud u korist razlučnog vjerovnika, pa je on stranka ovoga postupka u smislu navedene odredbe Ovršnog zakona. Stečajni vjerovnici su stranke stečajnog postupka i nemaju svojstvo stranke u postupku prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo. **Međutim, žalitelji osnovano tvrde da pobijano rješenje po svom sadržaju ne predstavlja samo rješenje o dosudi. Prema odredbi članka 103. stavaka 2. do 4. Ovršnog zakona nakon primitka obavijesti Financijske agencije o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi, prikupljenim ponudama i drugim potrebnim podacima sudac utvrđuje koji je kupac ponudio najveću cijenu i da su ispunjene pretpostavke da mu se dosudi nekretnina i o dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi). Pored toga, tim rješenjem sud određuje da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji će im biti određen (članak 103. stavak 6. Ovršnog zakona) ili odlučuje o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine (članak 107. stavak 5. Ovršnog zakona), te određuje da se nakon pravomoćnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosuđenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom i eventualni izuzetak od toga (članak 108. stavci 1. i 2. Ovršnog zakona). U skladu s navedenim, rješenje prvostupanjskog suda protiv kojega su žalitelji podnijeli žalbu ne predstavlja rješenje o dosudi u dijelu kojim je odlučeno o predaji nekretnine kupcu i obračunati troškovi unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona. Stoga se na taj dio rješenja ne može primijeniti odredba članka 105. Ovršnog zakona o pravu na žalbu, pa je u tome dijelu prvostupanjsko rješenje nepravilno i nezakonito.** Obrazlažući svoje pravo na žalbu žalitelji se neosnovano pozivaju na odredbe Ovršnog zakona o namirenju vjerovnika odnosno odredbu članka 125. stavka 5. tog Zakona prema kojoj pravo na žalbu imaju i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine, jer se te odredbe ne primjenjuju u stečajnom postupku. Namirenje stečajnih vjerovnika uređeno je glavom VI. Stečajnog zakona. U ovom postupku je riječ o namirenju razlučnih vjerovnika koje je posebno uređeno odredbom članka

248. Stečajnog zakona. Tom odredbom propisano je da će sud, nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, iz iznosa ostvarenoga prodajom (1) namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona, (2) namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom

Potpuno suprotnu praksu ustanovio je Visoki trgovački sud, u predmetu PŽ 1890/2013-4, u kojem je stečajni vjerovnik koji je podnio žalbu na rješenje o dosudi bila RH, kojoj je **dopušteno izjavljivanje žalbe na rješenje o dosudi i namirenju kao stečajnom vjerovniku koji nije sudjelovao u dražbi.**

DOKAZ: pregled odluke PŽ-1890/2013-4

Dakle, u gore citiranom predmetu po žalbi RH kao stečajnog vjerovnika koji nije razlučni vjerovnik i koji nije sudjelovao na dražbi sa istim pravnim interesom ništetnosti uisanog zaloga kupca, VTS je ukinuo rješenje o namirenju i to opet zbog identičnih razloga koje iznosi žalitelji u ovom postupku jer se u oba predmeta radi o utvrđenju ništetnosti založnog prava dok je u ovom predmetu sud nesporno donio rješenje koje je naslovio rješenje o dosudi iako je isto po sadržaju rješenje o dosudi i namirenju.

U oglednoj odluci u obrazloženju stoji;

U konkretnom slučaju je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo nancija, na ročištu za diobu kupovnine, osporila pravo I. Z. da se namiri iz kupovnine koja je ostvarena prodajom nekretnine u ovršnom postupku poslovni broj Ovr-1522/09 iz razloga što se na Trgovačkom sudu u Varaždinu vodi parnica protiv Z. Z.d.o.o. S. radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika poslovni broj P-97/11. Navedeni parnični postupak vodi se radi pobijanja Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretninama od 28. travnja 2008. sklopljenog između A. p. d.d. Varaždin i Z. Z.d.o.o. S., a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 14,782.940,51 kn zasnivanjem založnog prava na predmetnoj nekretnini te je prvostupanijski sud donio nepravomoćnu presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti. Iz spisa proizlazi da je I. Z., koji se namiruje pobijanim rješenjem, stekao pravo na namirenje iz novčane tražbine koju Z. Z.d.o.o. S. ima prema A. p. d.d. u stečaju, V., na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj Ovr-1809/10 od 16. prosinca 2010. Dakle, I. Z. je upisom rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-1809/10 od 16. prosinca 2010., u zemljišne knjige stekao pravo na naplatu tražbine iz zaloga Z. -Z. d.o.o. prema Autobusni promet d.d. u stečaju, a ne založno pravo na predmetnoj nekretnini. Slijedom navedenog prvostupanijski je sud pogrešno zaključio da parnica koju vodi Republika Hrvatska protiv društva Z. - Z. d.o.o. ne sprečava donošenje pobijanog rješenja o namirenju I. Z.. Upravo suprotno, ishod te parnice će utjecati na redoslijed namirenja vjerovnika u cjelini jer će u slučaju pravomoćnosti presude I. Z. izgubiti pravo na namirenje tražbine iz prodaje založene stvari s obzirom na to da će založno pravo koje je stekao Z. - Z. d.o.o. prestat. Naime, u slučaju pravomoćnosti presude bit će

utvrđeno da je bez učinka prema stečajnoj masi Sporazum o osiguranju novčane tražbine stjecanjem založnog prava na nekretnini koja je predmet prodaje od 28. travnja 2008. te da je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se briše založno pravo s nekretnina A. p. d.d. u stečaju upisano u korist Z. - Z. d.o.o. Slijedom navedenog, pljenidbom tražbine koju Z. Z.d.o.o. ima prema A. p. d.d. u stečaju, I. Z. je stekao pravo da se umjesto Z. Z.d.o.o. naplati iz kupovnine koja je ostvarena prodajom nekretnine ali samo pod uvjetom da pravomoćnom presudom ne bude utvrđeno da založno pravo Z. Z.d.o.o. ne proizvodi pravni učinak prema stečajnoj masi A. p. d.d. u stečaju V.. **U slučaju da Z. - Z. d.o.o. izgubi pravo na odvojeno namirenje iz predmetne nekretnine prestaje i pravo naplate tražbine I. Z. iz te kupovnine.** Stoga nije odlučno što je I. Z. svoje pravo upisao prije pokretanja parnice radi pobijanja pravnih radnji jer on svoje pravo naplate osniva na pravu zaloga Z. - Z. d.o.o. jer sukladno čl. 111. st. 6. OZ-a, presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika. Slijedom navedenog, prvostupanjski je sud pogrešno primijenio odredbe navedenih članaka Ovršnog zakona kada je ocijenio da parnica koju vodi Republika Hrvatska, Ministarstvo nancija, protiv društva Z. - Z. d.o.o. S. ne sprječava donošenje rješenja o namirenju vjerovnika I. Z.. Valjalo je stoga, na temelju čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a ukinuti rješenje u pobijanom dijelu i predmet vratiti na ponovan postupak. U ponovnom postupku prvostupanjski će sud sukladno čl. 111. st. 3. OZ-a donijeti rješenje o odgodi namirenja I. Z. do pravomoćnog okončanja parnice koja se vodi pod poslovnim brojem P-97/11.

Činjenica je da je prvostupanjski sud, a kasnije i drugostupanjski sud grubo zanemario činjenicu vođenja **dvaju sudskih postupaka za utvrđenje ništetnosti** razlučnog prava tvrtke Adriatic assets doo, te je toj tvrtki kao ponuditelju na dražbi u rješenju o namirenju **protuzakonito odredio prijeboj tražbine osigurane ništetnim razlučnim pravom sa ponuđenom kupoprodajnom cijenom**, čime oštećuje sve vjerovnike stečajnog dužnika Atrium spatium doo.

Dražba se provodila unutar stečajnog postupka u kojem su žalitelji stranke i unutar kojeg naravno imaju svoj pravni interes, a isti je da se nakon što se u pokrenutim parnicama utvrdi ništetnost razlučnog prava tvrtke Adriatic assets doo, novac od prodaje garaže, kao najvrijednije imovine stečajnog dužnika raspodijeli između vjerovnika.

Sud je donošenjem rješenja o dosudi u kojem utvrđuje prijeboj učinio bespredmetnom tužbu za ništetnost razlučnog prava, te je time onemogućio vjerovnike u ostvarenju pravnog interesa, a VTS je potvrđujući takvu odluku onemogućio stečajne vjerovnike u pravnoj zaštiti koja im pripada.

Na gore opisani način stečajnim vjerovnicima je onemogućeno podnošenje žalbe jer je prvostupanjski sud donio rješenje o dosudi koje sadrži elemente rješenja o namirenju, čime je pobijano rješenje nezakonito u predmetnom sukladno stavku 5, članka 125 Ovršnog zakona kojim je propisano;

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

Kod čega sukladno dostavljenoj praksi i citiranoj odedbi, stečajnim vjerovnicima je moralo biti omogućeno podnošenje žalbe jer polažu pravo na namirenje iz kupovnine.

MOŽE LI SUD ODBACITI ŽALBU STRANKE UKOLIKO SUD ZBOG SVOJE EVIDENTNE GREŠKE, U RJEŠENJE O DOSUDI UVEDE ELEMENTE RJEŠENJA O DOSUDI ?

MOŽE LI SUD ODBACITI ŽALBU NA RJEŠENJE O DOSUDI I NAMIRENJU ZBOG POGREŠNOG TUMAČENJA DA STEČAJNI VJEROVNICI NEMAJU INTERESA ZA PODNOŠENJE ŽALBE IAKO SU ISTI PODNOSITELJI TUŽBE DA SE UTVRDI DA JE NIŠTETNO ZALOŽNO PRAVO KUPCA KOJEM JE SUD ODREDIO PRIJEBOJ KUPOPRODAJNE CIJENE TEMELJEM UPISANOG ZALOŽNOG PRAVA, KOJOM PARNICOM KUPAC KAO RAZLUČNI VJEROVNIK GUBI PRAVO NA ODVOJENO NAMIRENJE IZ PREDMETNE NEKRETNINE I PRAVO NAPLATE TRAŽBINE IZ TE KUPOVNINE.

Ova pitanja se ukazuje bitnim u smislu odredbe stavka 5, članka 125 Ovršnog zakona jer ukoliko revizijski sud potvrdi stav drugotupanjskog suda unatoč postojećoj ustaljenoj sudskoj praksi, takvim bi postupanjem onemogućio ravnopravnost svih stranaka u postupku, kao i povredu članka 18. Ustava Republike Hrvatske kojim je propisano da se jamči pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvostupanjskog suda pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom i to pravo može biti **iznimno isključeno u slučajevima određenim zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita.**

III

Dosljedno iznesenom predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske usvojiti prijedlog tuženika te dopustiti reviziju u predmetnom postupku.

U Splitu dne, 30. lipnja 2020.g.